

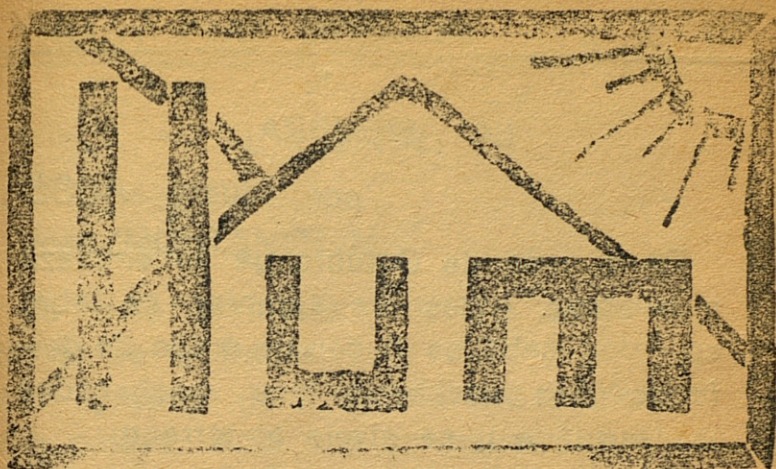
WLUW!

WILLIAM

WILLIAM

PUBLICACIÓ ESCOLAR

SANT PERE MOLANTA

NOVEMBRE DE 1935 NÚM. 7

EL NOSTRE TOCINO

Ricard Raventós

El nostre tocino és molt gros. Sempre te una gana que fa por. Te ganes de menjar tot el que li presentes: carbasses, remolatges, farina, etc.

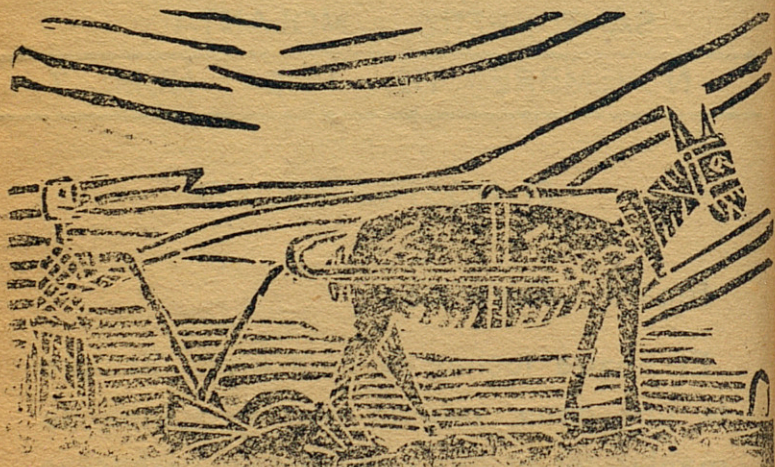
Quan el matarem serà tot per nosaltres, no en vendrem gens ni mica, perquè quan es fassi gros el podrem matar. En tindrem per força temps, i no ens caldrà comprar gens de tocino.

LA SIEMBRA

por Juan AUGÉ

En el mes de Octubre ya se empieza a sembrar. Antes de sembrar se labra con dos caballos y con un arado de desfondo y se machacan bien machacados los terruños y se nivela el terreno.

Se siembra con un caballo con reja delgada, se tira el trigo, cebada o avena

y detrás el guano. Se deshace el terreno y se nivela con un tablón de madera.

Más tarde cuando está a punto de nacer y no puede hacerlo, porque está encostrado el terreno, se pasa por encima la grada y entonces nace más bien el cereal.

L' HIVERN

Joan MONTANER M.

Ja hem arribat a l' hivern que's el temps de la fredor.

Avui al sortir de l' Escola feia un fred que pelava. Amb una correguda he sigut a casa i ja no m'he mogut més. M'entretenia a llegir i a fer altres coses.

D' aci en endavant a l' Escola ja haurèm d' encendre l'estufa.

Les fulles dels arbres totes cauen i quedaràn amb un aspecte desolador i esperaràn la primavera per tornar a florir enmig dels nous cants i les noves refilades dels ocells que tornen a trobar el seu temps bo.

—Oh! Que crudel és l' hivern!

LES CIRERES

Fèlix BERTRAN

Un dia que anava a menjar cireres vaig esbullar un niu de 9 garces. Una era pelada i es va morir perquè era pelada

LA LLEBRE

Pere DURÁN B.

Aquest dia anava cap a l'Arbossar amb la bicicleta i de sopte al passar per sobre el pont de la riera, atravessà la carretera una llebre grossa. En veure-la jo em vaig parar a guaitar i la vaig veure traspasar una vinya fins a perdre-la de vista. Al ésser prop de l'Arbossar vaig

trobar un caçador que no portava gos i li vaig dir que havia vist una llebre a la carretera. Ell em va dir tot seguit que li ensenyés on l'havia vista i jo li vaig ensenyar. Després hi anà tot seguit dient-me que l'esperés fins que tornaria.

Al cap de mitja hora tornà amb la lle

bre penjada a l'esquena i em digué:—Aqui tens una pesseta pel treball de guiar-me. Vet aci que jo vaig guanyar una pesseta per haver vist una llebre.

EL TRACTOR

Pedro JULIA

La semana pasada con otro compañero fui a ver un tractor que labraba en un campo.

Al llegar donde el tractor labraba, yo y mi compañero, nos pusimos a preparar trampas allí donde ya estaba labrado. Al rato fuimos a verlas. En las mías había un pájaro. En las de mi amigo ninguno. Entonces me tenía envidia. Yo le dije que otro día iría solo porque él me tenía envidia.

A la mañana siguiente fui solo.

LA PASTORELLA I EL GAT

Josep MILA PETIT

Al sortir de l'Escola vaig anar a dur dinà a la vinya. Com alli on llaurava el pare i anaven molts moixons vaig deixar-hi parada una trampa. Havent dinat i sortit de l'Escola vaig anar a mirar si s'havia agafat res. Hi havia agafada una pastorella viva. La prenc cap a casa i la tancoco dintre el calaix de la taula, però, no vaig pensar a tancar la porta. Trobo a la mare i li dic:—He agafat una pastorella i l'he ficat al calaix.

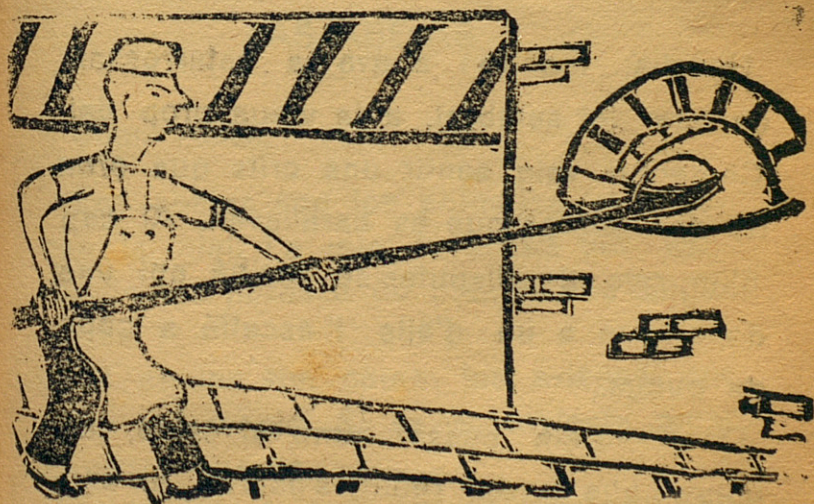
Al cap d'un rato vaig anar a veure-la i veig el gat com se la menjava. — Això que jo l'havia tancada!

Va passar aixi perquè la mare va voler veure el que havia caçat i al obrir el calaix s'escapà la pastorella, el gat pegà un brinco, el moixò espantat donà un cop de cap a la paret i va matar-se.

EL PAN

Juan MILÁ

Para hacer el pan se pone harina, agua, sal y pasta ágrica en la máquina amasadora. Se mezcla un poco con las manos y la máquina completa el trabajo. Se saca de la máquina. Se deja reposar la masa. Después se hace el pan, dejándolo tres o cuatro horas en las cajas. En ellas el pan se hincha. Cuando el horno

está a punto, se mete el pan dentro. Se tapa la boca del horno y se le deja estar una hora. Lo remueven. Después, ya cocido, lo sacan. Parece pintado. - ¡ Despren-

de una olorcital

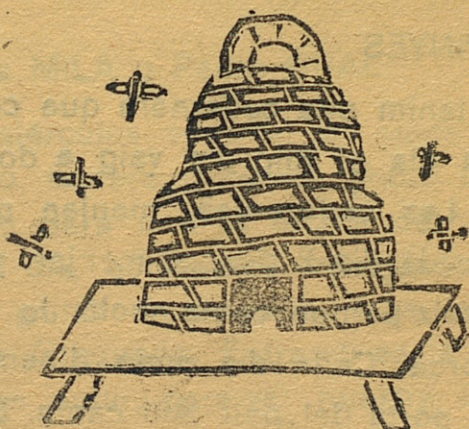
Es malo comer el pan al sacarlo del horno. El pan es el mejor alimento del hombre.

LES BARALLES

Pere GUAL

Un dia, mentre: anava a estarrossar, darrera del sembrat, a la vinya prop del Cementiri vaig sentir uns crits que eren de dos pobres que es barallaven. Al cap d'un rato de disputar-se arribá allí una dona que a un d'ells l'escalfá a cops de punys.

Quan várem passar amb el carro, el pobre que havia rebut s'estava al cap d'avall del carrer mig ajagut, borrarxo com una sopa.

LAS ABEJAS

Juan AUGÉ

Las abejas son los animales que hacen la miel. La miel la sacan del néctar de las flores o de plantas que tengan flores.

Las abejas son como las avispas, con poca diferencia. Si se les molesta pican, y ellas mueren.

La miel la hacen en colmenas y allí dentro la fabrican. La miel es muy dulce.

También la miel es buena para los medicamentos.

LA CADERNERA

Josep VINYES

A casa tenim una cadenera que canta molt. Cada dia al mig dia vaig a donar-li menjar. Les cadeneres menjen molt. Nosaltres cada dia li donem menjar, però, ja seu mereix perquè canta molt. Jo me l'estimo força. Cada dia quan dinem la tenim a la porta del pati. Allí canta. Després la posem a la cuina perquè al matí fa massa fred i no tindria ganes de cantar. Quan fa sol dona gust sentir-la.

Un dia va venir un piano a tocar i ella també cantava.

LES POMES

Josep RAVENTÓS ALABREDA

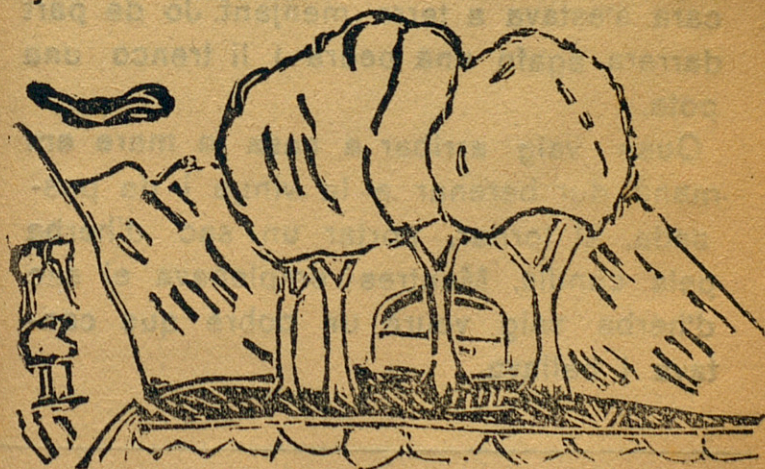
Ja fa molt de temps que jo i el meu pare vam anar a Sanfeliu a buscar pomes. N'hi havia moltes i tothom en ple-gava. Eren molt grosses.

LA EXCURSIÓN

Juan MILÁ y Pedro GUAL

El miércoles vinieron los niños del segundo, tercero y cuarto grado de Villafanca para ir a la fuente del "Coscó".

Este día, estábamos trabajando y oímos unos gritos en la calle, eran los niños de la Graduada. Entraron en la Escuela, era un bullir, para ver nuestra imprenta. Les enseñamos su funcionamiento. Los dibujos en lineoleo. Las tintas. Todo lo de

la Escuela. Después se fueron a comer a la fuente. Nosotros fuimos más tarde. Atravesamos la montaña. Al llegar a la cima admiramos el mar. Poco después llegamos al campo de el Arbosar. Jugamos

y nosotros vencimos por 2 a 0.

Después de visitar la Escuela del Arbosar nos marchamos. Llegamos a casa a las cinco.

LA PERDIU

Joan CARBONELL

Un dia que anava a la muntanya, vaig veure una perdiu. Em poso a correr i encara s'estava a terra menjant. Jo de part darrera agafo una pedra i li trenco una pota.

Quan vaig arribar a casa la mare em manà dur berenar a la vinya i de passada, al tornar, portar un sac d'herba pels conills. Mentres omplenava el sac d'herba vaig veure un pobre que cantava i ballava.

IMPRESA ESCOLAR

SANT PERE MOLANTA (Olérdola)

BARCELONA

